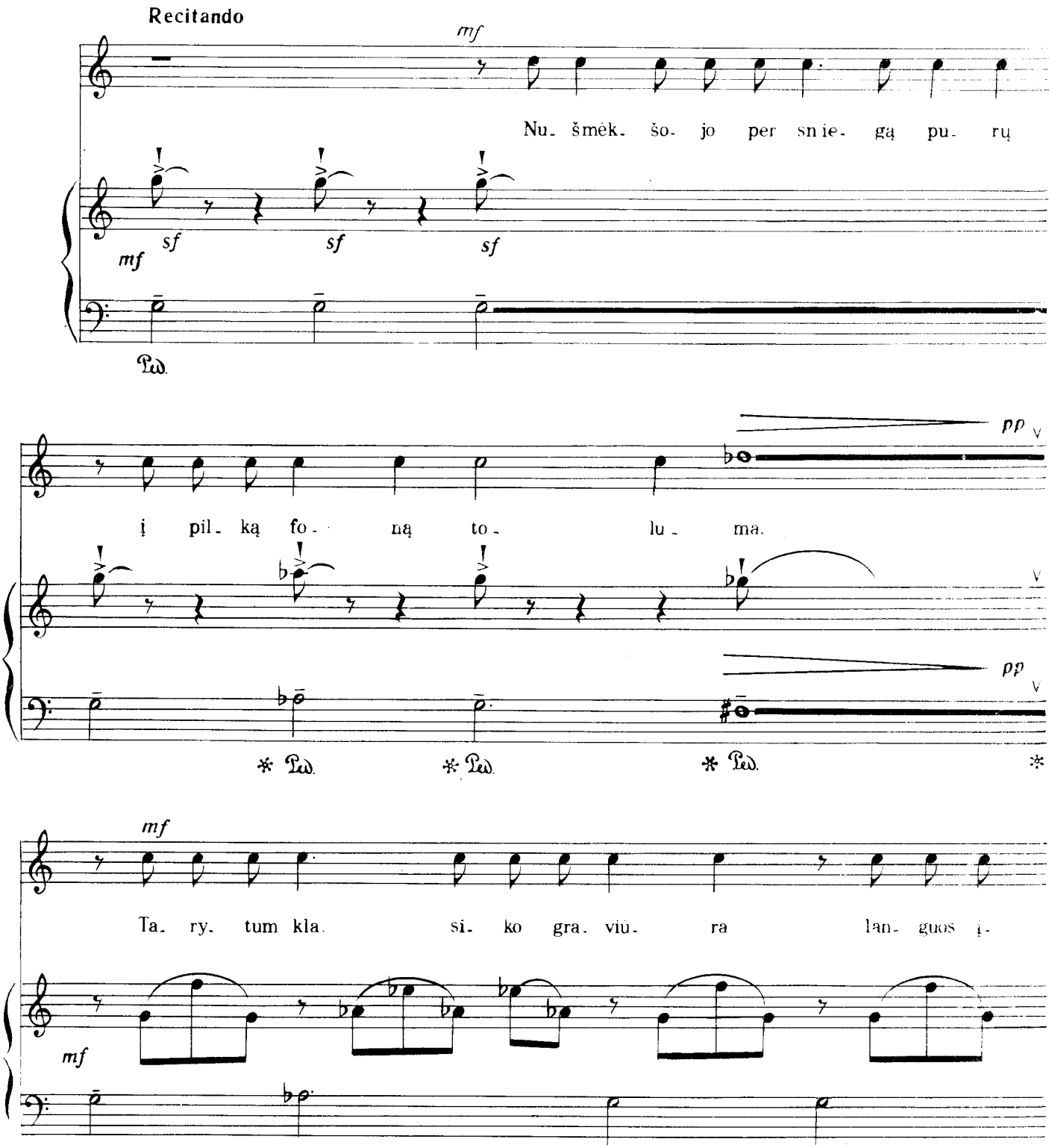
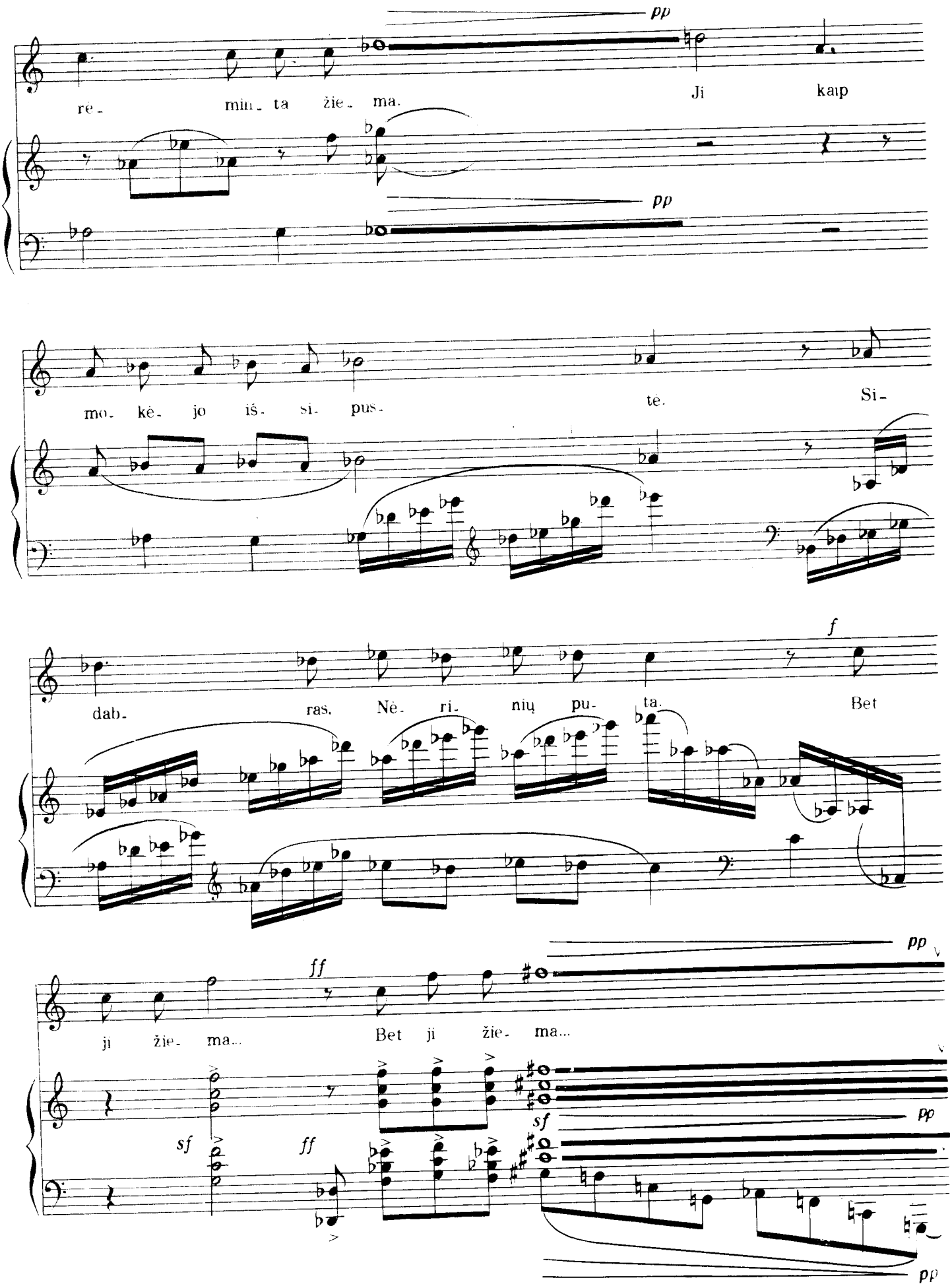
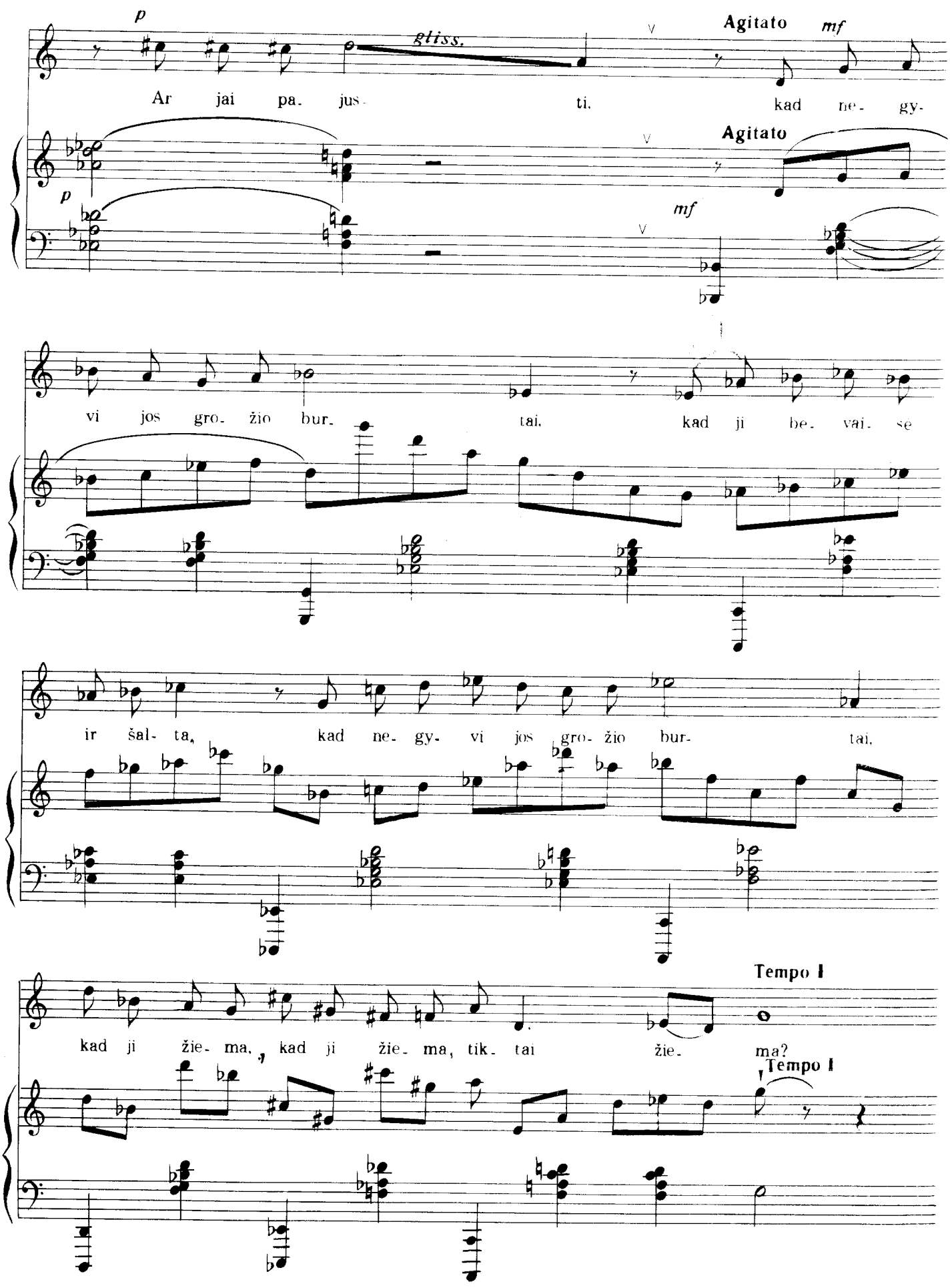
ŽIEMA

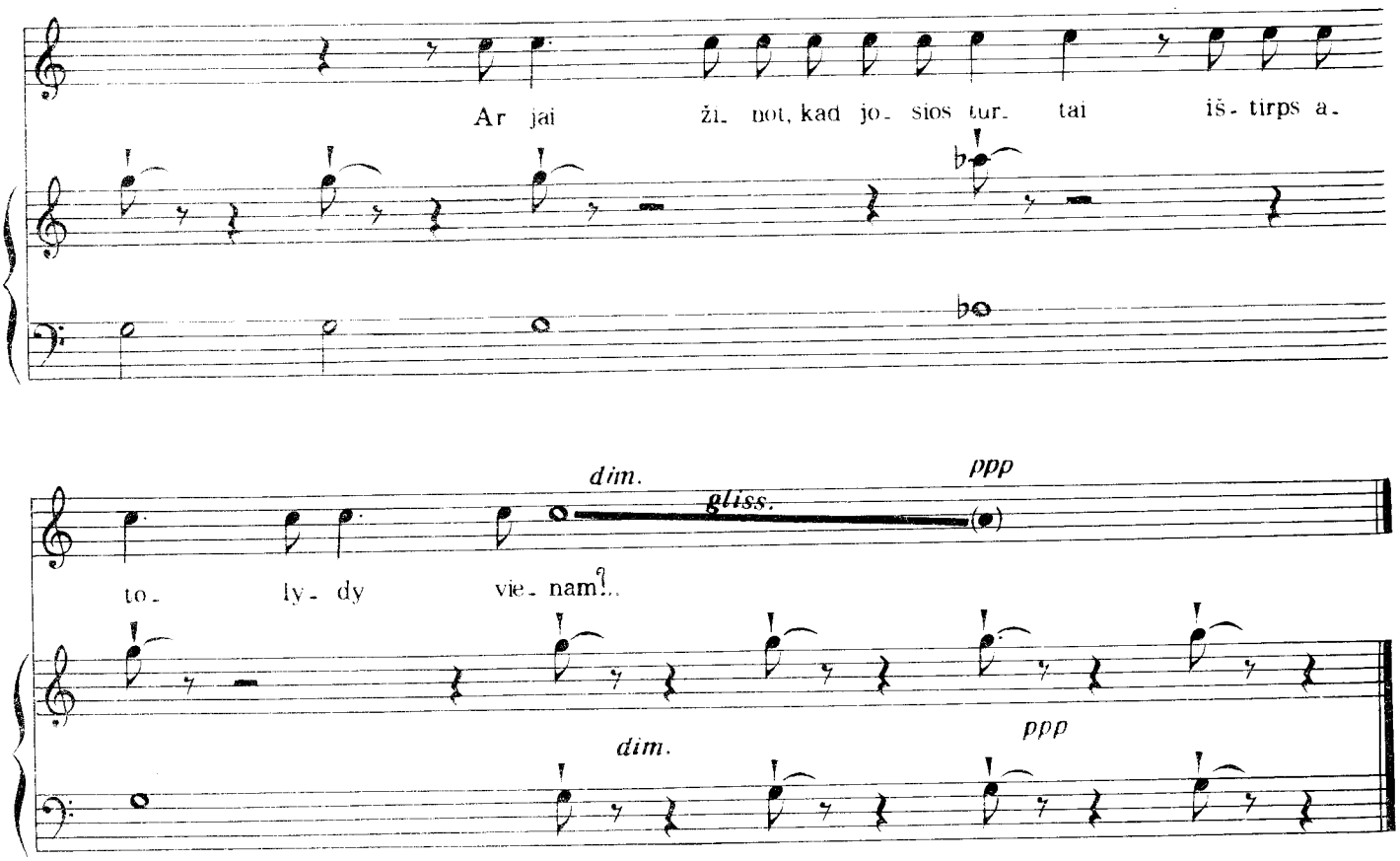
ALFONSO MALDONIO žodžiai

© Leidykla „Vaga", 1978

pp
rė- mi- ta žie- ma.
Ji kaip
pp
mo- kė- jo iš- si- pus-
tė.
Si-
f
dab- ras. Nė- ri- nių pu- ta.
Bet
ff
pp
ji žie- ma...
Bet ji žie- ma...
sf
ff
sf
pp
pp

p
gliss.
Agitato
mf
Ar jai pa- jus- ti, kad ne- gy-
p
Agitato
mf
vi jos gro- žio bur- tai, kad ji be- vai- sė
ir šal- ta, kad ne- gy- vi jos gro- žio bur- tai,
Tempo I
kad ji žie- ma, kad ji žie- ma, tik- tai žie- ma?
Tempo I

Nušmėkšojo per sniegą purų
Į pilką foną toluma.
Tarytum klasiko graviūra
Languos įrėminta žiema.

Ji kaip mokėjo išsipustė.
Sidabras.
Nėrinių puta.
Bet ji žiema... Ar jai pajusti,
Kad ji bevaisė ir šalta?

Kad negyvi jos grožio burtai,
Kad ji žiema, tiktai žiema?
Ar jai žinot, kad josios turtai
Ištirps atolydy vienam?..